

Biografie Muziek Ray Charles

Biografie door een scholier

2930 woorden

10 jaar geleden

★ 7,4

92 keer beoordeeld

Vak

Muziek

Mijn Werkstuk gaat over:

Ray Robinson Charles gestorven op 73 jarige leeftijd, die een wonderbaarlijk leven had gehad en als blinde succesvol door het leven is gegaan. Het leven van Ray was als geen ander. De dingen die hij meemaakte waren anders...Hoe anders zal je vast denken. Nou, Stel voor dat je blind bent en je hebt een groot talent in je, zoals hij, zou jij ook voor de top gaan of niks eraan doen? Want namelijk, je kan bang zijn voor de wereld daar buiten. Zoals, als je de film over het leven van Ray Charles hebt gezien(Ray), je zag dat mensen hem probeerden te bedriegen en dat het hen meestal ook lukte. Je kunt bang zijn te verdwalen in de muziekindustrie enzovoort... Er zijn verschillende redenen hiervoor. Maar hij was niet bang en ging voor de top.

En nu, jaren later, is hij bekend onder miljarden mensen. Er is ter ere van hem een plaat met zijn naam gemaakt voor in de Hall of Fame. Én zijn lied "Georgia on my mind" is het officiële staatslied geworden in Georgia. Zoveel heeft de man bereikt door een risico te nemen. Ik zeg niet dat een ander dat ook gelijk moet doen, maar ik weet zeker dat hij, voordat hij begon met zijn carrière, hij wist wat hij deed. Ik heb namelijk ook veel respect voor hem en wat hij deed.

Hoe kwam ik op dit onderwerp?

Ik had kort voordat u de opdracht gaf om een zelfstandige studie te beginnen de film "Ray" gezien dat over het leven van Ray ging. Ik werd geboeid door het verhaal en dacht dat dit wel een goed onderwerp zou zijn. In de hierna volgende bladzijdes vertel ik over zijn leven en werk. Veel leesplezier!

Biografie

Ray Charles Robinson was geboren in (September 23) 1930 in Albany, Georgia. Ray Charles begon langzamerhand blind te worden vanaf zijn 5de. Uiteindelijk werd hij helemaal blind op zijn 7de.

Hij zegt dat dat kwam door ondervoeding, maar andere zeggen dat het de gevolgen zijn van een glaucoom. Net voordat hij begon blind te worden, zag hij zijn eigen broertje George verdrinken in een wasbak en hij kon er niks aan doen...

Toen hij eenmaal blind werd moest hij naar een speciale school: Florida School for the Deaf and the Blind in St. Augustine, Florida. Hij leerde daar de Braille, een speciaal voor blinden ontwikkeld lees- en schrijffalfabet, evenals om muziek te schrijven en diverse muziek instrumenten te bespelen. Terwijl hij daar was stierf Aretha, zijn moeder, die hem opgevoed had. Zijn vader, Bailey, stierf twee later jaar. Nadat hij school verliet, begon Charles werkend als musicus in Florida in verscheidene banden die in diverse stijlen met inbegrip van jazz en country speelden. En uiteindelijk verhuisde hij naar de Seattle in 1947 toen hij 16

was. Spoedig daarna begon hij zijn eerste lied op te nemen bij de Swingtime Records die een hit werd: "Baby, let me hold your hand"(1951). Toen hij de show business binnen ging werd zijn naam verkort aan Ray Charles om verwarring met de Boxer Sugar Ray Robinson te vermijden.

De vroege invloeden op zijn werk waren Nat King Cole en Charles Brown. Terwijl zijn eerste opnamen slechts bekwame imitaties van zijn helden waren, werd de muziek van Charles spoedig meer innovatief. Na zich het aansluiten van bij Atlantische Records in 1952, werd het geluid van Charles origineler. Bijvoorbeeld, paste Charles controversieel seculaire lyrische gedichten aan vele evangelieliederen aan en speelde hen toen met jazzachtergronden.

Hits

Zijn eerste hit op deze wijze was: "Mess around," wat werd gebaseerd op de in 1929 klassieke Boogie Woogie van "Pinetop" door Pinetop Smith.

Charles had een andere hit met de rap-achtige versie van "It Should Have Been Me," maar werd nog bekender met de evangelieaandrijving van "I Got a Woman" (1955). Dit werd gevolgd door "This Little Girl of Mine," "Drown in My Own Tears," "Hallelujah I Love Her So.," en "Lonely Avenue."

De helft van hen waren evangelieliederen omgezet met seculaire lyrische gedichten, en anderen bluesballades.

Na verschijning bij de Newport Jazz Festival bereikte hij heersende succes met "The Night Time (Is The Right Time)" en zijn handtekeningslied van 1959, "What'd I Say". De essentie van deze fase van zijn carrière kan op zijn live album "Ray Charles In Person" gehoord worden, dat voor een groot publiek waarvan een groot deel Afrikaans-Amerikaans was) in Atlanta in 1959. Dit album kenmerkt ook de eerste openbare prestaties van "What'd I Say". Het brak uit als een hit in Atlanta van de band, maanden ervoor was het in de studio opgenomen als een 2-delige versie, dat betrouwbaarder was.

Charles was al verder dan de grenzen van het blues-evangelie synthese nog steeds in de Atlantic, die hem nu The Genius noemen. Hij nam op met zeer grote orkesten en met jazzkunstenaars zoals Milt Jackson en maakte zelfs zijn eerste country muziek met Hank Snow's "I'm Movin' On."

Daarna ging hij naar ABC Records waar hij een overeenkomst van dat hij meer controle over zijn muziek kreeg , en verbreedde zijn benadering, niet op experimentele zijprojecten, maar met pop muziek, resulterend in dergelijke hits zoals "Unchain My Heart" en de #1 hit op de Billboard pop charts, "Hit the Road, Jack."

In 1962, verraste Charles zijn nieuw, breed publiek met zijn Moderne Geluiden van het oriëntatiepuntalbum in Country en Western Music, inclusief de nummers "I Can't Stop Loving You" en "You Don't Know Me." Dit werd gevolgd door een reeks hits, met inbegrip van "You Are My Sunshine," "Crying Time," "Busted," en "Unchain My Heart."

In 1961, annuleerde Charles een concert dat werd gepland in de Bell Auditorium in Augusta, Georgia om te protesteren tegen afgezonderde plaatsen voor het ` Zwarte ` publiek. Hij mocht niet meer optreden in Georgia hoewel hij de promotorcompensatie moest betalen.

In 1964 werd Charles gearresteerd voor het in het bezit zijn van heroïne, een drug waaraan hij 17 jaar was gewijd. Het was zijn derde arrestatie voor de rechtbank, maar hij vermeed gevangentijd na het af kicken van zijn gewoonte in een kliniek in Los Angeles. Hij bracht een jaar aan erewoord (1966) door.

Na de jaren '60, waren de versies van Charles hit-or-miss met sommige massieve hits, kritisch toegejuichte

werk en sommige muziek die verworpen werden als niet originele en bezadigde muziek. Hij concentreerde zich grotendeels op rechtstreekse prestaties, hoewel zijn versie van "Georgia on my mind," een Hoagy Carmichael lied dat oorspronkelijk werd geschreven voor een meisje genaamd Georgia, het werd een hit en werd verkondigd als het staatslied van Georgië op 24 april 1979, met Charles optreden op de vloer van de staatslegislatuur. Hij had ook succes met zijn unieke versie van "America the Beautiful."

Film publieken die enthousiast zijn voor soul muziek en heropleving van R&B muziek, door de muziek prestaties in deel van komische leiders John Belushi en Dan Aykroyd in 22 april 1978, episode van Saturday Night Live, pakte albums mee, zwaar verzochte Top 40 releases waardoor het loket van de in 1980; The Blues Brothers zwol. In een van de films speelt Charles een blinde muziek winkel eigenaar die een levendig "Shake Your Tailfeather" aan biedt.

Dan in de late 1980, namen een aantal gebeurtenissen de erkenning van Charles onder jonge publieken toe. In 1985 werd het lied: "Night Time is the Right Time" vertegenwoordigd in de episode "Happy Anniversary" van de Cosby Show. De worp leden gebruikten het lied om een wild populaire lipsynchronisatie te verrichten die de vertoning hielp om zijn wijde viewership te beveiligen. De nieuwe connecties van Charles met het publiek hielp veilig een spokesmanship voor Dieet Pepsi. In deze zeer succesrijke reclame campagne populariseerde Charles de slagzin: "You've got the right one, baby!" Op het toppunt van zijn recente bekendheid in de vroege jaren negentig, heeft Charles vocaal voor heel enkele projecten ondergebracht. Hij verscheen ook (met Chaka Khan) op een lange tijd vriend Quincy Jones' hit: "I'll Be Good To You" in 1990, van het album Back on the Block van Jones.

Charles verrichtte zijn klassieker "Georgia On My Mind" tijdens de Opening Ceremonies van de in 1996 Olympische Spelen in Atlanta, Georgië.

Een van de openbare prestaties van Charles was in 2003 aan een jaarlijks uitgezonden elektronisch mediajournalist banket dat in Washington gehouden werd, D.C. Hij trad op met "Georgia On My Mind" and "America the Beautiful."

De laatste openbare verschijning van Charles was op 30 april 2004, aan de toewijding van zijn muziek studio als een historische mijlpaal in de stad van Los Angeles.

Hij stierf met een leeftijd van 73 op 10 juni 2004 (11:35 in de ochtend) aan een ziekte aan zijn huis in Beverly Hills, Californië, omringde door familie en vrienden. Hij werd begraven in de Inglewood Park Begraafplaats in Inglewood, Californië.

Zijn laatst album, Genius Loves Company, dat twee maanden na zijn dood vrijgegeven werd, bestaat uit duets met verschillende bewonderaars en tijdgenoten:

B.B. King, Van Morrison, Willie Nelson, James Taylor, Gladys Knight, Michael McDonald, Natalie Cole, Elton John, Bonnie Raitt, Diana Krall, Norah Jones, en Johnny Mathis. Het album werd voor een bundel van Grammy Prijzen voor de beste Pop Vocal Album, Album van het jaar en de Record van het Jaar, hij won het Album van het Jaar en het Record van het Jaar. Zijn duet met Norah Jones, "Here we go again", werden voor het Beste Lied genomineerd.

Charles was beduidend betrokken in de filmbiografie Ray, oktober 2004 een film die zijn leven en carrière tussen 1930 en 1966 afbeeldt en Jamie Foxx die optreedt als Charles. Foxx won de 2005 Academie Prijs voor de Best Acteur voor de rol.

Voor het filmen zou beginnen, nochtans, directeur Taylor Hackford bracht Foxx om Charles te ontmoeten en die aandrong dat de twee aan 2 piano's moesten zitten en samen moesten spelen. Twee uur lang daagde Charles Foxx uit, die de diepte van zijn talent openbaarde en ten slotte, stond Charles op,

omhelsde Foxx en gaf zijn zegening, verkondigend; "He's the one... he can do it."

Charles heeft een voorstelling van de gevestigde film kunnen bijwonen, maar hij stierf voor het in theater opende. De kredieten van de film merken op dat hij door 12 kinderen, 21 kleinkinderen en 5 geweldige kleinkinderen werd overleefd.

Vele van de artiest van heden gaan verder met het eren van het bestaan van Charles.

De in 2005 Grammy Prijzen werden naar hem gewijd.

In augustus 2005 eerde de Verenigde Staten Postal Service Charles door het voormalige West-Adams Station postkantoor in Los Angeles hernoemen als het "Ray Charles Station."

Motown Records, Inc., ook bekend als Tamla-Motown buiten de Verenigde Staten, is een recordlabel oorspronkelijk gebaseerd uit Detroit, Michigan ("Motor city"), waar het wijdverspreide internationale succes bereikte en speelde een belangrijke rol in de integratie van populaire muziek.

Verenigd op 12 januari 1959 door Berry Gordy, jr. als Tamla Records, Motown heeft, over de course van zijn geschiedenis, bezeten of verdeelde releases van meer dan 45 subsidiaries in afwisselende genres, hoewel het bekendst voor zijn release in de muzikale genres van R&B, pop en soul muziek is. Motown verliet Detroit voor Los Angeles, Californië in 1972 en bleef een onafhankelijk bedrijf tot 1988, toen Gordy het bedrijf aan MCA verkocht. Nu met een hoofdkwartier in New York City, Motown Records is tot de dag van vandaag het subsidair van de hele Motown Record Group, Zelf een subsidair van de Universal Music Group.

De Geschiedenis

Berry Gordy, jr. ging van start als een songwriter voor plaatselijke Detroit acts zoals Jackie Wilson en de Matadors. In 1959 begon hij zijn eigen record label, Tamla Records; zijn eerst ondertekende act was De Matadors, die hun naam naar The Miracles veranderden. Miracles zanger Smokey Robinson werd de vice-president van het bedrijf en vele van de familie leden van Gordy, inclusief zijn zus Gwen en zijn vader Berry Sr., hadden instrumentale rollen in het bedrijf.

Ook in 1959, kocht Gordy het eigendom dat de Hitsville U.S.A. studio van Motown zou worden. De fotografie studio die in de rug van het eigendom opgespoord werd, werd gewijzigd in een kleine opname studio en de Gordys bewegen voort in de tweede verdieping die het kwartier heeft. Binnen enkele jaren zou Motown enkele naburige huizen met administratieve kantoren bezitten, vermengend en repetitie studio's beheersen.

Onder de vroege artiest van Motown waren Mabel John, Mary Wells en Barrett Stong. De eerste hit van de label was Barrett Stong's "Money (That's What I Want)" (1959), die het tot de #2 op de Billboard R&B charts maakte; zijn eerste #1 R&B hit was "Shop Around" door The Miracles in 1960. Een jaar later, De Marvelettes scoorde het van label eerste US #1 pop hit, "Please Mr. Postman". Door de mid-1960s was de label, met behulp van songwriters en producenten zoals Robinson en Holland-Dozier-Holland, een belangrijke macht in de muziek industrie.

In de 1960 (van 1961 tot 1971) had Motown 110 Hoogste 10 hits en artiesten zoals Stevie Wonder, Marvin Gaye, Diana Ross & The Supremes, The Temptations, The four tops, The Jackson 5 en de Gladys Knight & The Pips waren alle ondertekende tot Motown Records. Door de late 1960 factuureerde het etiket zich als "The Sound of Young America", met zijn acts genietend van wijdverspreide populariteit onder zwarte en witte publieken gelijk.

Na Holland-Dozier-Holland verliet de label in 1967 over vorstendom betaling discussies, de kwaliteit van de Motown output begon te verminderen evenals de frequentie met die zijn artiest #1 hits scoorden. Zelfs zo beroemde Motown nog steeds zich een rooster van succesrijke artiesten tijdens de 1970 en 1980, inclusief Lionel Richie en The Commodores, Rick James, Teena Marie en Debarge. Motown verplaatste van Detroit naar Los Angeles in 1972 en probeerde uit te breiden in de speelfilm industrie en droei uit films zoals Lady Sings the Blues, Mahogany, The Wiz, Thank God It's Friday en The Last Dragon.

Berry Gordy verkocht zijn eigenaarschap in Motown aan MCA en Boston Ventures in juni 1988 voor \$61 miljoen. Vandaag een subsidiary van Universele Muziek, is Motown nog steeds actief als een recordlabel en is een huis voor artiest zoals Boyz II Men, Brian McKnight, Erykah Badu, Johnny Gill (ex-New Edition) en India.Arie geweest. Stevie Wonder is nog steeds bij Motown naar deze dag ondertekend en is aan hem de enige acts van het "klassieke jaren" nog steeds op de label gemaakt.

In de jaren '60 waren Motown en zijn soul -gebaseerde subsidiaries de succesrijkste voorstanders waarvan bekend was als The Motown Sound, een stijl van soul muziek met onderscheidende kenmerken, inclusief het gebruik van tamboerijn samen met trommels, basinstrumentatie, een onderscheidende melodical en snaar structuur en een oproep en reactie die stijl zingen die in gospel muziek voortbrengt.

Genoteerde Motown Singles

Jaar Titel Artiest #1 pop #1 R&B

1960 "Shop Around"

The Miracles

- 1

1961 "Please Mr. Postman"

The Marvelettes

1 1

1964 "My Guy"

Mary Wells

1 1

1964 "Where Did Our Love Go"

The Supremes

1 1

1965 "My Girl"

The Temptations

1 1

1965 "I Can't Help Myself (Sugar Pie, Honey Bunch)"

Four Tops

1 1

1966 "You Can't Hurry Love"

The Supremes

1 1

1968 "I Heard It Through The Grapevine"

Marvin Gaye

1 1

1969 "I Can't Get Next To You"

The Temptations

11

1970 "ABC"

The Jackson 5

11

1971 "What's Going On"

Marvin Gaye

- 1

1972 "Papa Was a Rollin' Stone"

The Temptations

1 -

1973 "Let's Get It On"

Marvin Gaye

11

1977 "I Wish"

Stevie Wonder

11

1981 "Endless Love"

Diana Ross & Lionel Richie

11

1985 "Rhythm of the Night" DeBarge

- 1

1993 "End of the Road"

Boyz II Men

1 -

1994 "I'll Make Love to You"

Boyz II Men

11

1997 "On & On" Erykah Badu

- 1

2000 "Bag Lady" Erykah Badu

- 1

☺ **The Temptations**

☺ **Smokey Robinson & The Miracles**

☺ **The Supremes**

Bekende albums van Ray Charles:

The Ray Charles Collection

The Right Time: The Platinum Collection

The legend lives

Pure Genius: The Complete Atlantic Recordings (1952-1959)

Genius & Friends
Genius Loves Company
Blues Is My Middle Name [Pazzazz]
Soul Genius - Live
Ray (soundtrack)

Bekende singles van Ray Charles:

Naam Singel: Jaar Uitgave:

Hit the road Jack 1961
I can't stop loving you 1962
You don't know me 1962
Take these chains from my heart 1963
Georgia on my mind 1997
Crying time 1966
Together again 1966
Here we go again 1967
Baby, Don't You Cry 1967
I'll be good to you 1989 met Quincy Jones & Chaka Khan
Please (you got that...) 1994
Mess Around 1950
I've got a woman 1955
What'd I Say 1959
You Are my sunshine 1962

Bronnen

- http://en.wikipedia.org/wiki/Ray_Charles
- <http://www.raycharles.com/>
- http://www.history-of-rock.com/ray_charles.htm

Nawoord

Tijdens het maken van dit werkstuk ben ik meer te weten gekomen over de man en zijn muziek. Ik vond het vinden van de informatie best gemakkelijk, maar het verwerken ervan was wat moeilijker, dat kwam omdat ik de informatie haalde uit Engelse/Amerikaanse sites (omdat daar veel uitgebreider over het leven van R.Charles staat dan Nederlandse sites). Die moest ik dus eerst naar het Nederlands vertalen en dan verwerken in mijn werkstuk. Hierdoor ging veel tijd verloren. Maar uiteindelijk heb ik het toch afgekregen op de manier die u wilde ...(denk ik tenminste..).